

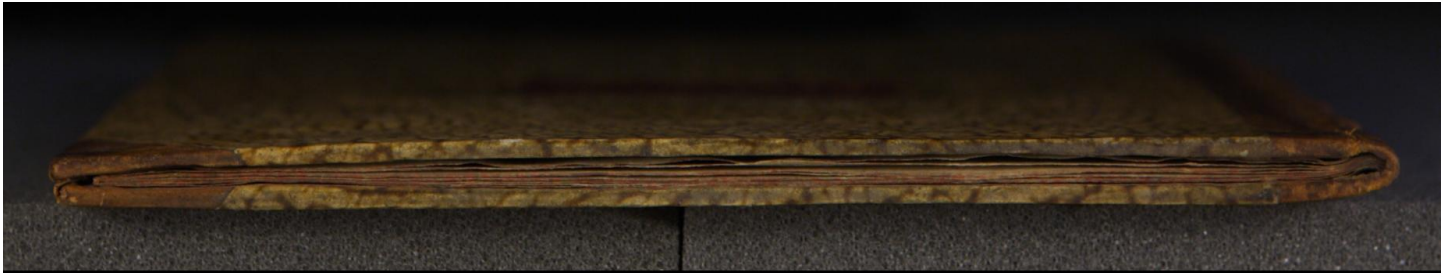
MACABÆUS
IN
P. LAXMANNI.

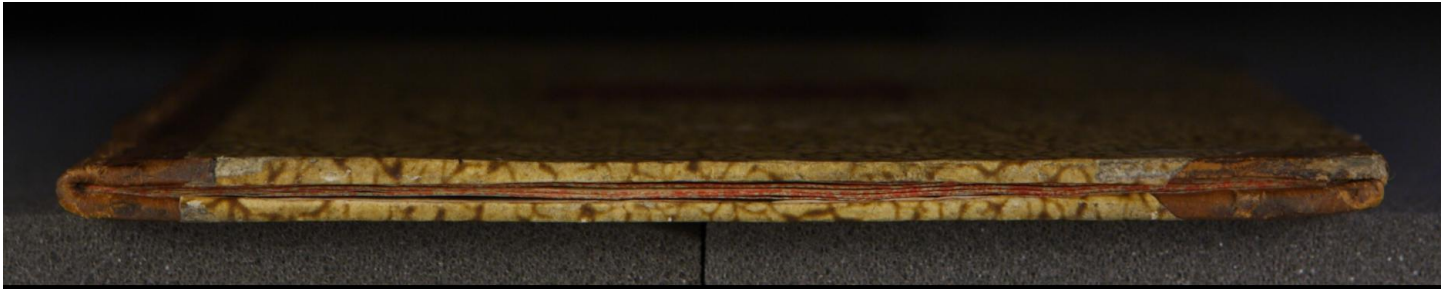
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1106 4°

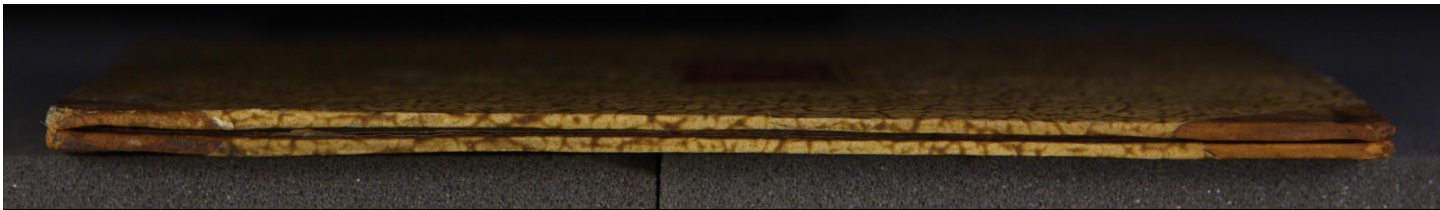
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1106 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1106 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1106 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1106 4°

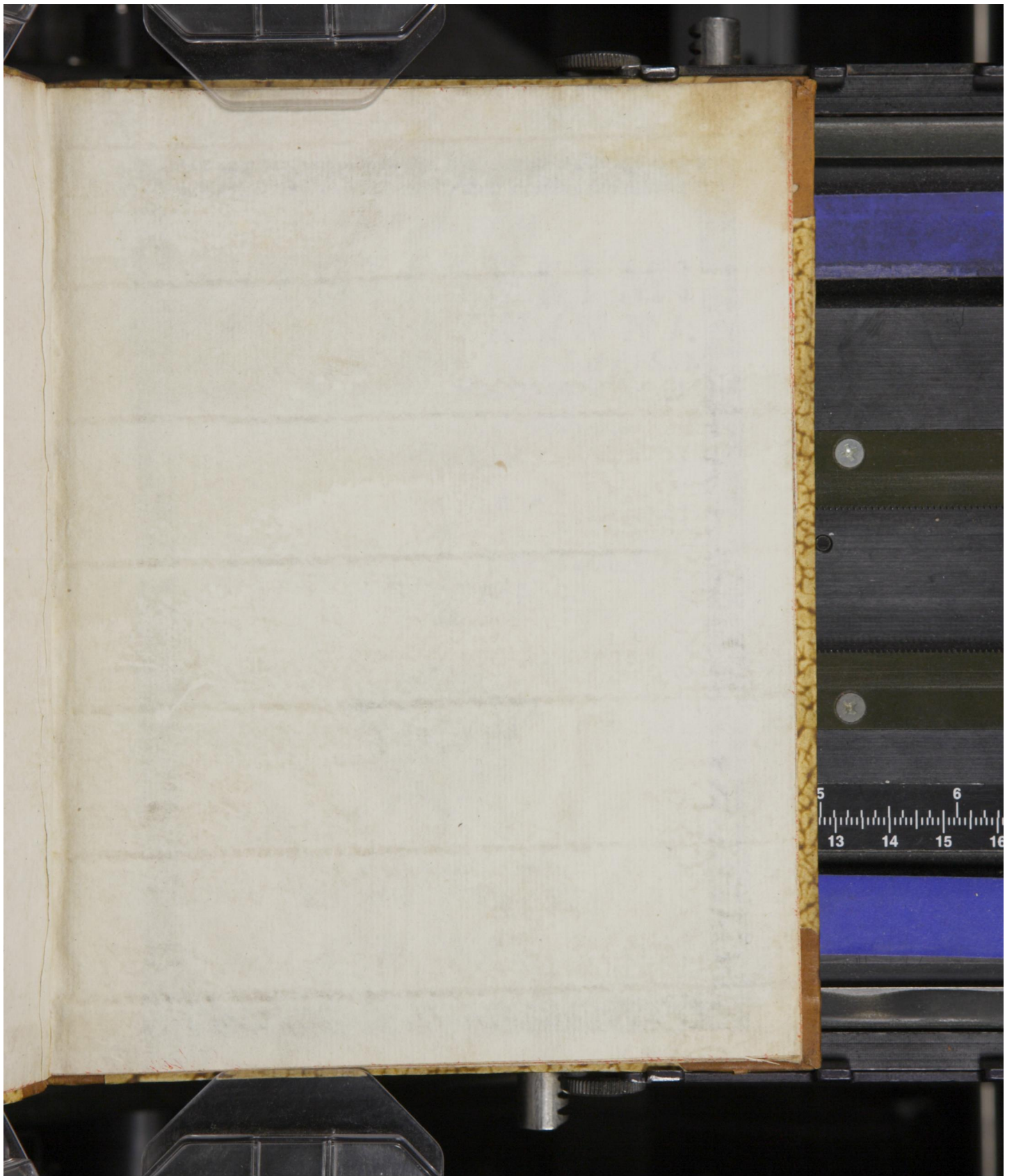
44. - 241.

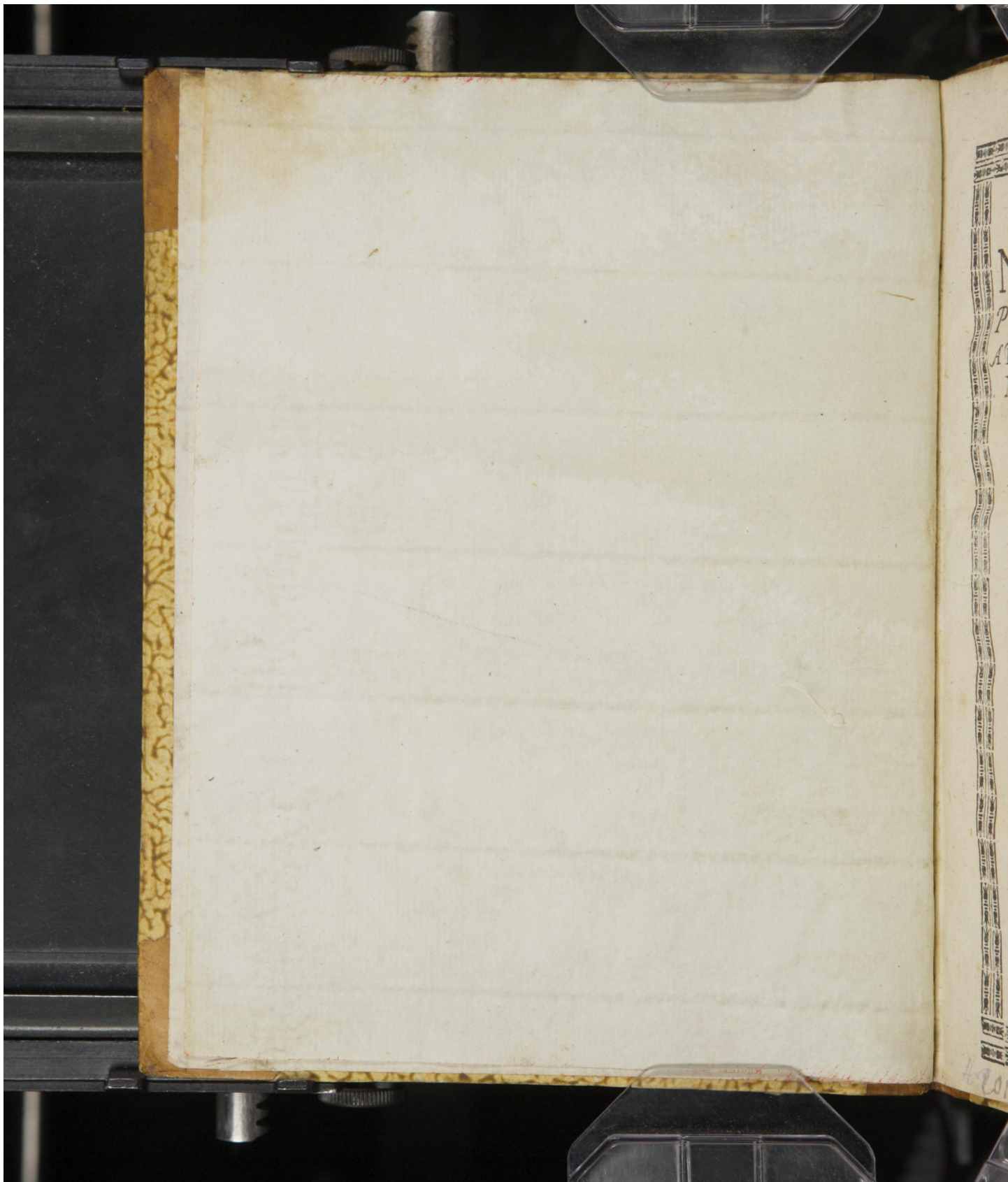
DA BOX

LN 1106

M

IN OBITVM
NOBILISSIMI
PAVLI LAXMANNI:
AD GENEROSVM ET CLARISSI-
MVM DOMINVM OTTHONEM
PORS, ELEGIA CONSO-
LATORIA,

SCRIPTA
A
CHRISTIANO MACHABÆO
ALPINATE.

H A F N I A E
ANNO CHRISTI
M. D. LXXX.

H 2017

NO
PAV
BO S
CHR
AD C
DO

Nov

Cr

IN OBITVM

NOBILISSIMI IUVENIS,
PAVLI LAXMANNI, hereditarij Domini
BOSIEHOLM, in Domino pie defuncti, ANNO
CHRISTI M. D. LXXIX, Die Decemb: XX:
AD GENEROSVM ET CLARISSIMVM
DOMINVM OTTHONEM PORS,
Amicum & Collegam, ELEGIA CON-
SOLATORIA,

SCRIPTA

A

CHRISTIANO MACHABEO
ALPINATE.

T iam terra pias HELENÆ
vix presserat umbras,
Et lachrymis madida vix caruere
gena:
Ecce recrudescit repetito vulnere
vulnus,

Et nouus infestat saucia corda dolor.
Non secus unda tumens alia subuertitur unda
Inq, vicem pontj fluctus & aura fremunt:
CruX sic dura cruceM sequitur, Mors effera morbos,
Et mala mortales accumulata premunt.

A 2

Sic

CHRIST: MACHABÆI ALP:

Sic noua materies non ficto plena dolore,
Obijcitur, lachrymis causa futura nouis.
Namq̄, sub ingressum uernantis flore Iuuenta,
Hei mihi LAXMANNVM Mors inopina ra-
Ergo PAULE iaces solamen dulce parentis, (pit.
Unica LAXMANNÆ stirpsq̄, relicta domus?
Ergo nihil nec opes, nec gentis celsa propago,
Nec per Maiores gloria ducta iuuat?
Nec sophia studium, nec cultus cognitus orbis?
Decretum fati nil remouere potest?
Ne fallare igitur quisquis successibus auctus
Fortuna, tumido pectore corda geris.
Nil immune, licet fuerit sublime potensq̄,
Quod non & fato disijciente ruat.
Sola DEO fidens quæ cælo semina ducit,
Eximitur lethi Mens, mihi crede, minis:
Dumq̄, uices patitur mortalis massa, reditq̄
In terram è tenui puluere nata caro:
Illa petit cælum putribus non clausa cauernis,
Viuu & aeterno libera facta DEO.
Interea dum uita manet (si uita putanda est
Perpetuusq̄ dolor continuusq̄ labor)

Queramus

ELEGIA CONSOLATORIA.

Quæramus concessa pijs medicamina luctus,
Offert quem veniens multiplicatq; dies :
Et circumspèctè lachrymas moderemur obortas,
Ne noceant nobis displiceantue DEO.
Nam dolor extinguit vitales sanguinis Ignes,
Eneruat vires cordaq; tosta ferit :
Qualis flammanti marcescens lumine Solis
Flos perit, & flammis cera liquata perit.
Et quamuis merito interdum mœrere iubemur,
Pectoribus ^{σόςρα} inseruitq; DEV S:
Ut iusti generent animis suspiria luctus,
Quos sua damna gravant, quos sue aliena premunt:
Parcere sed lachrymis : non indulgere dolori :
Et deslere suos cum ratione iubet :
Præbet & afflictis semper solatia rebus
Fortia : quæ media Morte iuuare solent.
Sunt speciosa quidem magnorum ^{θέραινα} sophorum,
Quæ tamen aufugiunt, Mortis ut horror adest :
Voce iuuant: sed vox tenues dum transit in auras,
Occupat immensus pectora læsa timor.

A 3

Ergo

CHRIST: MACHABÆI ALP:

Ergo mihi breuibus referentj vera dolorum
Ex verbo summj, pharmaca, sumpta DEI:
OTTHO vaca, præscripta legens solamina fletus,
Quæ reuocant tristi corda subacta metu:
Et pellunt curas Animj, minuuntq; querelas,
Et Spe, mæroris damna cruenta leuant.
Hæc studio MAGNVS quondam congesit amico,
Exornans latia cultius illa toga:
Cum dolor HILARII penetraret pectora GRV'BBI,
Illius orbarent & fera fata thorum.
His utitur dulci nuper consorte reuulsa
MAGNVS, & in summo corda dolore fouet.
Hæc, fateor, sterilj sunt à me reddita versu,
Anxietas animo dum sedet alta meo.
Nam lætj subeunt cerebri penetralia Muse,
Nec sunt mærentis carmina Mentis opus.
Sed quia LAXMANNO lugubris vena parentat,
Qui mihi virtutis nomine iunctus erat:
Et tibi concepti mittit mederamina luctus,
Quem parit innatus proximitatis Amor:
Pauca tibi placeant, & lentj carmina plectri,
Suppleat officium, quod mea Musa nequit.
Ingredimur

ELEGIA CONSOLATORIA

*In*gredimur vitam, vitæque relinquimus auras, 1.
Non casu, uel quod fata seuera uelint:
Non atomis temere nos concurrentibus ortos
Credimus: aut fato deproperante mori.
Sentiât hoc, Stoico qui carcere cuncta coërcet,
Et Numen Mundi vincula ferre putat:
Somniet, & nugis satiet se leniter haustis,
DEMOCRITO quisquis uult adhibere fidem.
Nos uitæ simul & Mortis stâta tempora nostra,
Et quicquid moles totius orbis habet,
Numinis Imperio nulla ratione coactô
Subdimus, & sequimur libera sceptrâ DEI:
Ille rotas medio phæbaas sistere cursu,
Et uerbo lymphas ille secare potest:
Exhebetat flammâs: humentia flumina siccât:
Et pulsa uitam reddere Morte solet.
Non igitur dubijs urgemur casibus acti,
Fata sed eueniunt cuncta regente DEO.
Inserit is uitæ uergetanti lumine flammâs,
Vitales aufert cum uolet ille faces:
Auferat, & duras uitæ cum limite pœnas
Terminet, & placidè finiat omne malum. 1.

Nam

CHRIST: MACHABÆI ALP:

Nam velut è pelago ventorum turbine moto,
Nos DEVS è misera conditione vocat.
Concitat hic rabidum vel dira procella tumultum,
Irruit instructis vel leuis aura dolis.
Blanda fauet plenis tibi si Rhamnusia velis,
Te modo præcipitem Sors variata trahet.
Qui nunc securus videnti splene iocaris,
Cogeris en reliquum tempus in omne queri.
Non diuturna sed est præsens Fortuna diurna,
Quæq; iuuat, citius præterijisse solet.
Ergo si parili perpenderis omnia lance
Quæ secum breuis hac, vanaq; vita trahit:
Sunt cura, metus, anxietas, spes irrita, morbi,
Vltima præcipitat dira vorago necem.

II. Nec satis est cursu validas superare procellas,
Mundani Syrtes & vada cæca freti:
Si statio non tuta datur, portusq; salutis
Excipit, aut si non longa pericla quies.
Quid vixisse iuuat miserè, Mortisq; tulisse
Imperium, diras sustinuisse cruces:

Sipe.

ELEGIA CONSOLATORIA.

*Si pereunt homines errantium more ferarum,
Vita quibus fuso sanguine nulla manet.*

*Sed nos è mundi velut imo carcere ductos
Ad cœli transfert culmina celsa DEVS:
Abstergitq; oculis lachrymas, gemituq; remoto
Munere lætitiæ pectora nostra beat.*

Notitiæ radios & plenam pectore lucem

*Diffundit, quâ se nouerit atq; Deum.
Iustitiæ vestit perfectæ, & imagine Christi,
Vsq; adeo effulget gratia summa Dei.*

*Non oculus cernit: non auris percipit ulla,
Non cor, non ratio, prendere, mensue potest:*

*Quæ bona perpetuis ornabunt plurima seclis,
Quos cœli regio, vitæq; sancta fouet.*

*O ter felices animæ, commercia regni
Quæ colitis superi, turba beata DEI.*

*Tempus erit cum membra suis educta latebris, IIII.
Hæc eadem quæ nunc computrefacta iacent:*

*Ut tuba clangorem dederit diuina supremum,
Suscipient vitæ purificata decus:*

*Ipsaq; mens quondam cœlis illata: redibit
Vnde abiit, propriam glorificata domum:*

B

Iuncta

CHRIST: MACHABÆI ALP:

*Iuncta deinde DEO semper pars utraq; uiuet,
Vtlerius duram non subitura necem.
Ergo piis mors somnus erit, thalamusq; sepulchrum,
Et locus optatae parua quietis humus.
Brute Epicure uale, porcini dogmatis auctor,
Qui vitam post hanc non superesse putas.
Nulla pios igitur mortis formido molestet,
Ad vitam cum sit transitus illa nouam.*

*V. Sed te fortè mouet quod sis spoliatus amico
Ingenuo, quo non dulcior alter erat:
Aut torquent animum charorum fata parentum:
Vellachrymas lecti pignora adempta cient:
Conficit aut uiduus mœrentia pectora luctus,
Dum vitæ compar tollitur atq; thorj:
Siste pios fletus, iustas moderare querelas,
Singultu posito, parcius atq; dole:
Vna dies vitam, pariter tibi reddet amicos,
Cum CHRISTO eternum qua sociandus eris:
Fœdus ubi rursus firmum rediuiuis inibis,
Assumet vires & repetita fides.*

E.

ELEGIA CONSOLATORIA.

Et quia suspicio, quia fraus inde exulat omnis,
Et quicquid vanos format alitq; dolos:
Candida sinceris compingit pectora vinculis
Spiritus, & vero corda favore ligat
Quin nova connectet sanctas coniunctio mentes,
Quas prius hic nullus conciliauit amor.
& VAM mox somnis agnouit ut exitus ADAM,
Consortemq; sui sciuit adesse thori.
Et nondum natus CHRISTVM BAPTISTA salutat,
Quem gessit tenero virgo pudica sinu.
Sic olim veteres nos cognoscemus amicos,
Maior & in puro corde vigeat amor:
Caelestesq; animas inter versabimur: ut qui
Simus pars rutila sanctificata domus.
Interea placido LAXMANNI membra sepulchro
Condita, sed qua sint mox rediuiua, cubent.
Nos cursu insequimur properantia fata citato,
En vita, & vita terminus huius adest.

B,

MANI-

MANIBVS
PIÆ ET HONESTISSIMÆ
MATRONÆ, HELENÆ REVEREN-
DI VIRI, MAGISTRI HENNINGI
FILIÆ: VXORIS DOCTISSIMI VIRI,
MAGISTRI MAGNI MATTHIÆ,
THEOLOGI ET CANONICI LVN-
DENSIS, DVLCISSIMÆ: QVÆ PLA-
CIDE IN DOMINO OBDORMIVIT,
LVNDIÆ, ANNO CHRISTI
M. D. LXXIX. DIE
DECEMB: XVI.
SACRV M.

*Extatum est: HELENÆ QVE
DEO tribuente coronam,
Victrix aeterna gaudia lucis adit.
In mundo velut in castris versa-
mur: Et hosti
Obijcitur praesens vita caduca fero.
Urge mur pugnīs intus, terroribus extra:
Est texenda pijs longaq; tela crucis.*

Faelices

*Felices animæ quibus hinc discedere fas est,
Et placida in cælo condicione frui:
Unde dolor, lachryma, singultus, cura, laborq;
Exulat, & morbi, fata, pericla, neces.
Non metus hic, rabido non ulla pericula ab hoste,
Pax erit, & CHRISTO vindice tuta quies.*

*Ergo quod innumeros mundi superaueris æstus,
Et Duce sit mortis victa procella DEO:
Contigit & vitæ tandem melioris origo,
O HELENA ò veris accumulata bonis:
Vine precor, fideiq; tuæ, sanctiq; pudoris,
Condictum capias regna beata decus.
Nos cineres urnis & structo membra sepulchro
Condimus: At fama nomina pectus habet:
Et titulos seruat signatos carmine marmor,
Quod cingant nitidis lilia iuncta rosis.*

*Hoc tandem recubo post ultima fata sepulchro
HENNINGI clari filia culta viri.
Iuncta thoro fueram docti dilecta mariti,
Qui vatum & Schani est, gloria magna soli.*

B 3

Huic

*Huic peperì prolem coniunx fecunda nouenam,
Officiosa foris sedula tota domj.
At demum morbis exhausto corpore cessi,
Et menti cessit, vita beata mea.*

————— VITÆ EXITVS HVIVS
VITÆ PRINCIPIVM VERÆ. —————

H A F N I Æ

Impressit Andreas Gutterwitz,

Anno 1580.

